

РЕШЕНИЕ

№ 4676

гр. София, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 07.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7799** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на С. Ц. Ф. срещу РА № Р-22220620004522-091-001/26.03.2021 г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП-С., потвърден с Решение № 925/21.06.2021 г. на Директора на Дирекция ОДОП-С., с който са установени допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016год. в размер на 6 690,00 лв. и са начислени лихви в размер на 2 650,20 лв.

В жалбата е посочено, че РА е незаконосъобразен. Твърди се, че извършеното облагане е недопустимо, както и че направените от ревизиращите органи констатации не съответстват на фактичката обстановка, която се установява от събраните в ход на ревизионното производство доказателства Моли се РА да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. И., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Не претендира разноси.

Ответникът - Директорът на Дирекция ОДОП-С. – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. С., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 797 лв. Допълнително доводи излага и в постъпили по делото писмени бележки.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, прием за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22220620004522-020-001/29.07.2020 г.,

връчена на 10.08.2020 г., издадена от В. А. В., на длъжност Началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на Директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на С. Ц. Ф. за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г. С последващи Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22220620004522-020-002/02.11.2020 г. и №Р-22220620004522-020-001/08.12.2020 г., е определен срок за завършване на ревизията 08.01.2021г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22220620004522-092-001/12.02.2021 г. По реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение срещу констатациите и изводите в РД, което е обсъдено от органите по приходите и е преценено като неоснователно.

Ревизията е приключила с РА №Р-22220620004522-091-001/ 26.03.2021 г., издаден от В. А. В., на длъжност началник сектор в ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и П. П. Б. - Д., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Актът е бил връчен на 01.04.2021 г. по ел. път. Установено е допълнително задължение за данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 6 690,00 лв., за което са начислени лихви 2 650,20 лв. Задължението произтича от недеklarиран облагаем доход по чл. 33 от ЗДДФЛ от продажба на недвижим имот и от недеklarиран доход от друга стопанска дейност по чл. 29, ал. 1 от ЗДДФЛ.

Установено е, че С. Ц. Ф. е местно физическо лице и на основание чл. 1, във връзка с чл. 8, ал. 1 от ЗДДФЛ е данъчно задължен за доходи от източници в България и чужбина. Неженен, с едно непълнолетно дете. Същият е подал за ревизирания период ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, вх. №224319700394817/ 26.04.2017 г., в която е декларирал в Приложение №5 доходи от продажба на недвижимо имущество в размер на 0,00 лв. (продажна цена в размер на 53 000,00 лв. и цена на придобиване в същия размер).

В хода на ревизията са предприети процесуални действия с цел събиране на доказателства за установяване на задълженията на ревизираното лице. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК са връчени 4 искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ), с които са изискани доказателства относно източници и размер на получени доходи, налични парични средства в брой и в банкови сметки, към началото и към края на ревизирания период, получени и предоставени заеми, извършени сделки с движимо и недвижимо имущество, извършени разходи. В отговор на исканията са представени документи, описани и обсъдени от органите по приходите.

На лицето е било връчено Уведомление по чл. 124 от ДОПК №Р-22220620004522-113-001/ 11.12.2020 г., във връзка с установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 5 от ДОПК. Едновременно е връчено и Уведомление по реда на чл. 17 от ДОПК №Р-22220620004522-139-001/11.12.2020 г. В отговор са били представени документи.

Изпратени са били и искания до трети лица и до други контролни органи за извършване на действия по установяване на факти и обстоятелства, имащи значение за определяне на задълженията, в т.ч. до всички банки в страната, други институции на територията на страната, Столична община и др.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на С. К. Я., документирана с ПИНП №П-22221520182397-141-001/05.02.2021 г., както и на [фирма], ЕИК[ЕИК].

Въз основа на събраните доказателства е установено, че С. Ф. няма получени доходи

от трудово правоотношение и не са установени данни за регистрирани трудови договори. От проверка в базата данни на НАП е констатирано, че за лицето има подадена справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатен доход по извънтрудови правоотношения от [фирма], ЕИК[ЕИК], в размер на 169,00 лв. и удържан данък в размер на 12,68 лв.

Ревизираното лице е получило по банкова сметка 400,00 лв., наредени от К. С. Б. с основание наем. В писмени обяснения Ф. е посочил, че сумата представлява комисионна за намиране на имот под наем. Органите по приходите са приели, че полученият доход, общо в размер на 569,00 лв. е облагаем по реда на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ и не е деклариран. Съгласно разпоредбата, доходът от възнаграждения по извънтрудови правоотношения се определя, като се намалява с 25% нормативно признати разходи.

Установено е, че по данни на КАТ лицето е придобило лек автомобил „Ф. Поло“ на 21.04.2016 г. и го е продало на 22.07.2016 г. Съгласно дадените писмени обяснения, ревизираното лице не притежава документи за покупката и продажбата на автомобила, но цената на придобиване и на продажба е в един и същ размер - 500,00 лв.

Установени са притежаваните средства по банкови сметки и движението по тях, описани в РД.

В представени писмени обяснения с вх. №53-00-2273#29/16.12.2020 г., С. Ф. е посочил, че неговата издръжка и всичко, което е закупувал през 2016 г. е със средства на майка му - Д. Ч.. За произхода на средствата е представено Удостоверение №7823/26.06.2013 г., издадено от Централна Дирекция на Български Спортен Тотализатор в полза на Д. С. Ч., в потвърждение на спечелена сума в размер на 546 334,00 лв. от играта 6/49, както и банков документ, удостоверяващ получаването на спечелената сума.

От С. Ф. е представено извлечение от сметка, открита на негово име в [фирма], от което е видно, че на 04.09.2015 г. сметката е захранена от Д. Ч. с 40 000,00 лв.

Извършена е съпоставка между направените от него разходи и декларираните и/или получени доходи, обобщена в таблица на стр. 15 и 16 от РД, в която намират отражение констатираните факти и обстоятелства. В резултат на съпоставката не е установено превишение на разходите.

Установено е, че съгласно Нотариален акт (НА) №132 от 19.10.2016 г., С. Ц. Ф. е продал на С. К. апартамент №13 в [населено място], [жк], бл. 272А, ет. 3, за сумата от 53 000,00 лв. Същият имот е придобит от ревизираното лице през 2015 г. за 43 000 лв., съгласно фактура №1/09.09.2015 г., издадена от [фирма].

Органите по приходите са определили, че на основание чл. 13, ал. 1, т. 1, б „а“ от ЗДДФЛ, доходът от продажбата на недвижимия имот е облагаем. Във връзка с продажбата на имота С. Ф. е деклариран в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ основа за облагане в размер на 0,00 лв.

Във връзка с извършената покупка и продажба на недвижимия имот, в хода на ревизията е връчено ИПДПОЗЛ №П-22221520182397-040-001/03.11.2020 г. на С. Я., с което е изискано да декларира реалната цена, платена от него за покупка на имота. В отговор е представена декларация.

В отговор на връчено ИПДПОТЛ №П-22221520182379-041-001/ 18.12.2020 г. [фирма] е предоставило документи от кредитното досие на С. Я., а именно: предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот от 25.08.2016 г.

между С. Ц. Ф. и С. К. Я., съгласно който продавачът се задължава да прехвърли на купувача собствеността върху недвижим имот - апартамент 13, находящ в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Договорената продажна цена е в размер на 117 000,00 лв., дължима както следва: при подписване на предварителния договор на 25.08.2016 г. - 20% или 23 400,00 лв., представляваща задатък, платима по банков път, а остатъкът от 93 600,00 лв. на две части - 90 000,00 лв. от отпуснат банков кредит след нотариално изповядване на сделката и 3 600,00 лв. в деня на прехвърляне на имота. От представено извлечение от сметки в [фирма] на С. Я. за периода от 01.05.2016 г. до 31.12.2016 г. с проследими банкови преводи към С. Ф., е констатиран нареден превод на 13.10.2016 г. в размер на 3 600,00 лв. с основание „вноска за покупка на апартамент“ и превод на 02.11.2016 г. в размер на 53 000,00 лв. с основание „покупка на апартамент 13 в [жк], [жилищен адрес]“.

Представен е договор за банков кредит от 10.10.2016 г. между С. К. Я. и [фирма] за покупка на недвижим имот в размер на 91 777,00 лв., от които 1 766,50 лв. са предназначени за плащане по 5 годишен предплатен застрахователен пакет.

От [фирма] са представени също НА №33 от 19.10.2016 г. за договорна ипотека върху недвижим имот и Искане за усвояване на суми по кредит от С. К. Я., в което декларира, че отпуснатата сума в размер на 91 777,00 лв. е за покупката на апартамент. Сумата е постъпила по банковата сметка на С. Я. на 02.11.2016 г. и от нея са направени плащания за застраховка в размер на 1 766,50 лв., платена комисионна в размер на 200,00 лв., превод към С. Ф. в размер на 53 000,00 лв. и е изтеглена сума в брой в размер на 37 000,00 лв.

Във връзка с изтеглената сума, ревизиращите са връчили на С. Я. ново ИПДПОЗЛ №П-22221520182397-040-003/04.02.2021 г., с което е изискано да декларира реално платената от него цена на С. Ф. за придобиване на апартамента. В представена декларация по електронен път на 04.02.2021 г. Я. е декларирал, че имотът е закупен за 117 000,00 лв. и получените средства по договора за кредит изцяло е използвана за покупката на имота.

Същевременно по банкова сметка на ревизираното лице в [фирма] са получени преводи от С. Я. в размер общо на 80 000,00 лв.: на 25.08.2016 г. в размер на 23 400,00 лв. с основание „капаро за недвижим имот“, на 13.10.2016 г. в размер на 3 600,00 лв. с основание „вноска за апартамент“ и на 02.11.2016 г. в размер на 53 000,00 лв. с основание „покупка апартамент 13 в ж.к. М.“. На 10.11.2016 г. С. Ф. е внесъл по сметката 34 700,00 лв.

Във връзка с внесената сума е изискана информация за произход на средствата. В писмени обяснения е посочено, че сумата е предоставена от майка му.

При така установеното органите по приходите са направили извод, че реалната продажна цена на имота е 117 000,00 лв., съответно облагаемият доход е в размер на 66 600,00 лв., определен по реда на чл. 33, ал. 1 от ЗДДС като положителна разлика между продажната цена и цената на придобиване на имуществото, намалена с 10 на сто нормативно признати разходи (117 000,00 – 43 000,00 – 7 400,00 = 66 600,00). Установена е годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 67 026,75 лв., формирана от: доходи от друга стопанска дейност, получена комисионна от К. С. за намиране на обект под наем и изплатено възнаграждение от [фирма], и доход от продажба на недвижимо имущество по чл. 33, ал. 1 от ЗДДФЛ. Върху тази данъчна основа е определено задължение за данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 6 702,68 лв. Предвид авансово удържан и внесен данък в размер на 12,68 лв., е

установен данък за довносяне в размер на б 690,00 лв., за което е начислена лихва в размер на 2 650,20 лв.

Съдът, констатира, че жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена в предвидения в чл. 156, ал. 1 от ДОПК преклузивен срок, от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган, спазени са изискванията на чл. 112 и чл. 113 от ДОПК за образуване на ревизионното производство. РА съдържа посочените в чл. 120 от ДОПК реквизити и е издаден в предвидената в закона писмена форма. Същият е мотивиран, като неразделна част от него е РД, в който са описани фактическите констатации на ревизиращите органи.

Жалбоподателят оспорва размера на определения от органите по приходите облагаем доход от продажба на недвижимо имущество по реда на чл. 33 от ЗДДФЛ, невключен в годишната му данъчна основа за облагане с данък по чл. 17 от ЗДДФЛ.

Макар да оспорва и двата компонента на формирания облагаем доход, а именно и придобивната цена и продажната цена, допълнителни доказателства в хода на съдебното производство пред настоящата инстанция бяха представени само относно доказване на различна от приетата от органите по приходите продажна цена на недвижимия имот.

Безспорно обаче от фактическа страна е, че придобивната цена на имота е именно цената, вписана във фактура №10000001/09.09.2015 г. с вписан предмет „право на строеж ап. 13 по НА №106, дело 98 и СМР на ап. 13 по договор“, издадена от [фирма].

Съгласно чл. 33, ал. 6, т. 1 от ЗДДФЛ, цената на придобиване по ал. 1, 2 и 4 е документално доказаната цена на придобиване на имуществото, като документите в случая подкрепят извода на органите по приходите, че тя е 43 000,00 лв.

В съдебното производство по делото е представен анекс от 05.09.2016 г., който съдържа клауза за изменение на цената/ на л. 79-80 от делото/. Този анекс представлява диспозитивен документ, като предвид и представянето му едва в съдебното производство, то съдът не може да счита за доказано, че имотът е бил продаден на посочената в него продажна цена, тъй като сам по себе си не може да служи за безспорно доказване на продажната цена на имота между страните. Между страните по сделката е бил съставен нотариален акт за продажба с неистинска стойност на сделката, като това се установява и от фактическите твърдения в жалбата, според които продажната цена не е посочената в нотариалния акт за продажбата /53 000,00 лв./, а 80 000,00 лв. Сам той оборва съдържанието на НА по въпроса с реално получената цена, поради което не са налице основания съдът да кредитира твърденията на жалбоподателя. Предвид на това, безспорен източник за реалната цена следва да е само представеното обяснение по въпроса от купувача. Същото е подкрепено и от допълнително събраните доказателства за размера на получения от него кредит за закупуване на имота, а представлява и сбор от хипотетичната цена /според твърденията в жалбата/ от 80 000.00 лв. и 37 000.00 лв., за които в жалбата се твърди, че са платени от купувача на продавача с цел организиране на допълнителни СМР в имота. Съгласно чл. 33, ал. 5 от ЗДДФЛ продажната цена включва всичко придобито от лицето във връзка с продажбата. Законодателят е предвидил и 10 % нормативно признати разходи /чиято стойност е посочена изрично в закона/, тоест не

следва да бъде намаляван размера на облагаемия доход от продажна на недвижим имот с допълнителни разходи, правени от продавача с цел повишаване цената на имота, над нормативно посочените 10 %. Представените пред съда договори за СМР между С. Я. и различни дружества, както и Приемо-предавателни протоколи към тях, са от дати след продажбата на имота и в тях не се упоменава участието на жалбоподателя. Т.е същите безспорно не установяват твърденията на жалбоподателя. С оглед на изложеното и настоящата инстанция намира, че подадената жалба следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и на ответника следва да бъдат присъдени и заявените в производството разноски в размер на сумата от 797 лв., за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 3б състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Ц. Ф. срещу РА № Р-22220620004522-091-001/26.03.2021 г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП-С., потвърден с Решение № 925/21.06.2021г. на Директора на Дирекция ОДОП-С., с който са установени допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016год. в размер на б 690,00 лв. и са начислени лихви в размер на 2 650,20 лв.

ОСЪЖДА С. Ц. Ф., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Национална агенция по приходите - [населено място] сумата в размер на 797/ седемстотин деветдесет и седем/лв., разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: